

Lucas 12, 13-21 - 4 augustus 2013 - Wehl - Avondmaalsviering

Thema: 'Hoe ga je om met wat je bezit?'

Gemeente,

Het verlangen naar het Zwitserleven-gevoel,
daar doet die rijke man uit de gelijkenis mij aan denken.

*'Hij heeft goed geboerd,
Zijn grond heeft een overvloedige oogst voortgebracht.
hij zit er warmpjes bij,
hij kan het er de rest van zijn leven lekker van nemen.
Wie doet hem wat? '*

Zo overlegt de boer met zichzelf,
Hij vraagt niemand om raad,
hij bedenkt het allemaal in z'n eentje,
hij heeft er niemand bij nodig,
hij kan en weet het zelf allemaal wel,
en besluit om alles voor zichzelf te houden.....
Want wat zijn grond heeft opgeleverd ervaart hij als 'van mij'.

.....

Zijn grond?

O ja, de rijke man zal best op een eerlijke manier aan zijn landgoed gekomen zijn.
Daar gaat de gelijkenis niet over.

En de boer heeft geploegd, gezaaid, op tijd water gegeven,
hij heeft er hard voor gewerkt,

Maar 'zijn grond'?

Is het niet Gods goede aarde?

En zonder de zegen, de groei­kracht van de Schepper,
zou het toch niets geworden zijn?

Jezus vertelt deze gelijkenis naar aanleiding van een vraag van iemand
of hij diens broer wil som­meren de erfenis met hem te delen.

Jezus antwoordt dat het niet aan hem is om over die kwestie te oordelen,
maar hij grijpt de vraag wel aan om de boer en de omstanders
op iets anders te wijzen:

op een o zo menselijke eigenschap:
begeerte en hebzucht,
de drang om altijd meer te willen hebben.

Bezit en rijkdom op zich worden in de bijbel niet veroordeeld,
Materiële voorspoed behoort zelfs tot de zegeningen van de kant van God.
Maar aan die rijkdom hangt wel een bijbels prijskaartje,
daarop staat de vraag:
Hoe ga je met je bezit om?

Bijbels gesproken is al wat een mens bezit 'gekregen goed',
ook al heb je er hard voor gewerkt.
Want je had het geluk dat je in het rijke westen ter wereld kwam,
dat je gezond bleef,
dat er werk in overvloed was,
dat je arbeid goed betaald werd,
dat alle omstandigheden gunstig waren,.....
Je hebt geluk gehad,
zoveel anderen in deze wereld hebben dat geluk niet.

De bijbel leert ons dat bezit nooit vrijblijvend is.
Telkens wordt - direct of indirect - de vraag gesteld:
Hoe ga je om met dat wat jou is toebedeeld?

Jezus noemt de man die alles voor zichzelf houdt, een dwaas.
In de Psalmen is een dwaas iemand die leeft zonder God.
'Een dwaas zegt in zijn hart, er is geen God'. (Psalm 14:1b).
Een dwaas laat zich aan God en zijn gebod niets gelegen liggen.
Die neemt zichzelf als de maat van het leven,
stelt zichzelf centraal, is met zichzelf ingenomen,
en vergeet of wil niet weten
dat er anderen zijn met wie hij het leven op Gods goede aarde deelt,
voor wie hij een broeder of een zuster dient te zijn,
met wie hij/zij Gods zegeningen zou kunnen, neen, behoort te delen.
Want, een mens leeft niet voor zichzelf alleen,
een mens is pas echt mens, samen met anderen.
'het is niet goed dat de mens alleen is' (horen we al in Genesis 2)
dat maakt hem dood-eenzaam
ondanks alle bezit dat hij vergaart.

Mogen we dan niet genieten
van datgene wat we door hard werken hebben verdiend?
Jazeker wel; ook daar heeft de bijbel weet van.
De Prediker - een wijs mens - voerde een experiment uit
en ontdekte dat het goed is te genieten van wat het leven te bieden heeft.
Het is door God gegeven. ,

Maar..... en dat staat er meerdere malen.....

'De Prediker behield zijn wijsheid!

Hij liet zich niet leiden door hebzucht.

Hij liet zich niet meeslepen door begeerte. '

En zo kwam hij tot de conclusie

dat bezittingen niet de grond van het menselijk bestaan zijn -
want geld en goed zijn in wézen leeg en vluchtig als de wind.

De Prediker staat met zijn bevindingen niet alleen.

Ook de Psalmen dragen die joodse wijsheid in zich.

De psalmist noemt zijn kennis zelfs een geheim

dat hij aan iedereen die het maar horen wil,

wil verklappen: aan rijken én aan armen.

Psalm 49: "Waarom zou ik bang zijn en ontzag hebben

voor de degenen die hun vertrouwen stellen op hun bezit?

Met al het geld dat zij bezitten kunnen zij een mensenleven niet bezitten,

geen prijs is toereikend- daarvoor is een mens te kostbaar!"

Ondanks al het geld van de wereld, moet een mens sterven,
niemand ontkomt er aan !

Zowel rijken als armen, wijzen als dwazen.....

ieder moet dat lot ondergaan.....

En dan heb je niets meer..... sta je met lege handen.....

Dat is, waar Jezus zijn toehoorders met de gelijkenis op wijst.

Lege handen.....

Tenzij je je door God laat vasthouden,

dat is een rijkdom die meegaat tot over de doodsgrens heen.

Hoe gaan wij om met ons bezit?

Niet alleen als persoon, maar ook als gemeente?

Als gemeente van volgelingen van Jezus,

behoren niet alleen geld en goederen tot onze bezittingen,

we bezitten vooral een geestelijke erfenis.

'Een rijke schat aan wijsheid,

gaf God ons in zijn Woord'.....

Ook van die schat moet worden uitgedeeld.

Een gemeente die dat doet is missionair,

die is aantrekkelijk voor buitenstaanders,

Hoe delen wij uit van wat ons geschonken is?

Een antwoord op die vraag klinkt op in Gezang 350

Het lijkt bijna een gebed, zeker het laatste couplet.

Het is een bede die - zeker in tijden van crisis - meer dan nodig kan zijn:

Wil dan geven

dat ons leven

zelf ook vruchtbaar zij.

Laat in goede daden

't Woord van uw genade

opgaan, sterk en vrij.

Amen.